

Tre Herrars
Rymningsresa till Amerika

och deras

Fosterlands skamlösa öfvergifwande,

af

J. A. Kafelius.

Helsingfors,
S. Simelii avfwingars tryckeri, 1886.

Pris: 15 penni.

Sjunges: „Di aamu ihanainen“ eller „Täällä pohjan tähden alla“.

1. Öfwer wägorna till Amerika
Sin wandring färdade,
Han hette Pekka Jurwa,
Det ingen anade.
2. Hans mening ingen wiste,
Förut ej någon här,
Förr än den skurken saknades
Att räkenskap göra här.
3. Bortom Atlantiska hafwet,
Han nu sin hemwist har
Uti den fria staten,
Han nu sitt tillhåll har.
4. Räkenskap här nu granstas
Öfwer kasakistan sin,
Men till stor harm nu funnits,
Att kaschan följde med.
5. Han troddes att förwara
En kassa i sitt wäld,
Som han af folket samlat
Uti sin tjenst af mång'.
6. Han war en kyrkowärd,
Och lycklig i sitt lif,
Af församlingen omtyckt
För sitt arbete och nit.

7. Redligt förnuft han ägde
Uti den första tid,
Då han ej bränwin älskade,
Som i den sista tid.
8. Ej någonsin spordes flagan
Om fattigdom och brister,
Från hunger, lidande och nöd,
Han intet något wiste.
9. Men när som fyllhundslasten kom
Och intog helt hans hjerta,
Då hände stor förhärdelse
Och ändring i hans sinne.
10. Sina begär ej kunde han,
Den arme man då styra,
Han leddes af en mörksens and,
Uti sin dryckes yra.
11. Högfärden helt hans själ intog,
Och öfwer hjertat rådde,
Rättwisans känsla han ej mer
För denna sjukdom nådde.
12. De synders last och styggelser,
Fräsleri och skörlesnad,
De ökade skuldsummorna
Och fickorna tömde rena.

13. Den stygga gubbens sus och dus,
Förökade skuld allt mera,
Till dess han redan hopplös war,
Sina skulder att qwittera.
14. Han i sitt skägg insupte,
Och öfverflödig lefde,
På andra hundratusen mark,
Nu skuld af honom kräfdes.
15. Men ett ondt samwete nu han
Fast magen stor han hade,
Mång' stackars penningar nu han
Och kyrkofassan på ryggen lade.
16. We din svåra Gudlöshet
Och onda samwete Surwa,
Nu är du i förhärdelse,
Som friden har förlorat.
17. Nu fasar alla menniskor dig,
Därom ditt dåd det spörjes,
Hur dumt du lefde däruti,
Att du stöld bedrifwit hafwer.
18. Du del i en annans egendom
Med bedrägeri begärde,
Din nästas gods förskingrade,
Med falskhet dig tillegnade.

19. Dit brott utfjunges för hwar man
Du ynkliga flyktinge,
Fast du till Amerikas jord
Bort rymt och där dig gömde.
20. Du stackare som öfverfåg
Med högfärd nykterheten,
Den hade hålt dig som en man
I sällskap med lustigheten.
21. En landstrytare du är
I banditernas historia,
Af wännerna du bortskild är
Får betlare wägen wäta.
22. We ditt företag du arme man
Och affked hjertelösa
Hustru och barn nu lämnat han
I nöd och brödlösa.
23. Ja Himmelen derom vittne bär
Du engång swurit eden,
Och loste ha din hustru fär
Tills grafwen gömde eder.
24. Du grymme öfvergifwit har
Henne med barnen srea,
Som älskat dig såsom en far
Med barnslig ofskuld dyra.

25. Smittade Hornborgs tokeri
Nu så din själ och hjerta,
Då du följde hans bedrägeri
Med lust och ingen smärta.
26. Den tredje skurken i följe var
Som det grymma anslag föröfke,
Han hette Leon Lindblad
Som kassorna och uppsöfke.
27. De första summorna likväl
Hornborg han till sig tagit,
Han mången man i konkurs stäld
Och med sin orätt dragit.
28. Han var ej nöjd med tusental
Han miljoner wille hafwa,
Och mången man till tusental
Dem snörjde han i snara.
29. Nu alla tre de skåla der
Sina synda bågare tömma,
Och swordomar församla här
Uti stygga nöjen sina,
30. Hit lemnade wälsignelsen
Den kunde de ej taga,
De hade i hjertat Djefwulen
Som dem i synden jaga.

31. Af rikets menniskor de här
Med stöld han till sig dragit,
Det orätt mammon som de här
Af wännerna med sig tagit.
32. En stor synd är nu det förwist
Om någon menska usling
När henne beswärar mången brist
Och tycker är så uslig.
33. Börjar att taga del utaf
En annans gods och penningar,
Då nöd och dödd som der utaf
Wist henne der till wingar.
34. Men de höga kassaförwaltare
Som löner stora åtnjuta,
Samt stora handelsägare
Som hundrade tusen ega.
35. Och de många fabriks egare
Af höga stånd och släkter,
Exempel de oss bättre ge
Och lärdom till oss leder.
36. De kunna af sina studier wist
Högfärda sig och skrifa,
Swad de i skolorna wet wist
Lön de af folket njuta.

37. Men då du yngling njutit har
Den lycka i din ungdom,
Att du af höga skolor har
Församlar dig hög lärdom.
38. Håll helig då den skatt du fått.
Och ständigt i ditt minne,
Det följer då din lefnads lott
På lifvets bana inne.
39. Wak öfver de fördelar mång'
Som fosterlandet njuter,
Med glädje hör du då den sång
Som äro dig hem bjuder.
40. Då vänt du ej något mer
Än uti Finland vara,
Bortom Atlantiska hafvet der
Du lyckligare ej kan vara.

